

'Aan een slak hoef ik nooit te twijfelen'

Paul Geelen deelt zijn studio met zijn grootste fascinatie: slakken. Met zijn kunst vraagt hij aandacht voor het slijmerige beestje dat zich zo bescheiden aan onze voeten voortbeweegt.

TEKST TEUNI VERPLOEGH

Noem de slakken van Paul Geelen (1983) geen 'materiaal'. Zelf heeft hij het over een – ietwat onevenwichtige – samenwerkingspartner. Hij zet zijn slakken op een podium. 'Slakken zijn nietig, maar zo nuttig. Ze bevinden zich pal aan onze

voeten. Een niveau dat aan ons mensen voorbij gaat.'

Want wist je dat slakken geluid maken? Voor mensenoren is dat moeilijk te horen, maar als je er 2.500 bij elkaar zet, dan wil het wel. Geelen nam het geluid op. 'Het is een vrij intiem geluid. Het lijkt een soort

smakken, een rommel in je buik, een scheidje misschien. Geluiden waar je als mens met enig ongemak naar luistert.' Geelens fascinatie – of misschien is het inmiddels wel een obsessie – voor slakken begon niet met hun geluid, maar met slijm. 'Na een verhuizing merkte ik dat

ik de sla in mijn moestuin wel met héél veel slakken moest delen. Ik las dat je ze met koper kunt weren, en was daarom benieuwd hoe ze reageren als je ze op een koperplaatje zet. Daar proberen slakken zo snel mogelijk vanaf te komen. In hun vlucht maken ze de mooiste slijmroutes. Op die plekken oxideert het koper. Zo 'etsen' slakken sporen die mooier zijn dan je

als kunstenaar zou kunnen bedenken.' Slakkenlijm levert niet alleen mooie plaatjes op, het is ook nuttig. De oude Grieken geloofden dat het drinken van slakkenlijm ze het eeuwige leven zou geven. En in de huidige cosmeticawereld wordt slakkenlijm gezien als middel om de huid te verjongen en littekenweefsel te herstellen. Een beestje met

Geelen: 'Eén van mijn nieuwste ontdekkingen is het liefdespijltje. Als je het ziet liggen is het net een afgeknipt nageltje. Dit pijltje van kalk schieten slakken vlak voor het paren in elkaar, om de kans op reproductie te vergroten. Ze hebben zelfs een speciaal orgaan dat zulke pijltjes maakt. Onder de microscoop bekijk ik de pijltjes op nanoschaal.' Hierboven het liefdespijltje op ware grootte.

superkrachten dus. Geelens ambitie is dan ook om drinkbaar slakkenlijm te maken. Liefst kunstmatig, zodat hij zijn geliefde dieren zo min mogelijk hoeft te storen. Voor elk bestanddeel zoekt hij een synthetische oplossing. Ondertussen werkt Geelen aan Boeddha-beelden, waar straks slakken overheen mogen kruipen. Want kijk eens naar de Boeddha's knotjes: net slakken! Er is zelfs een theorie dat slakken Boeddha beschermen tegen het harde denken. Geelen: 'Een mooie parallel, want daar behoeden ze mij ook voor. Het is mijn grootste valkuil. De slakken geven me rust, geven me vertrouwen. Aan een slak hoef ik nooit te twijfelen.' Meegaan in de traagheid van een slak, Geelen kan het van harte aanraden. 'Hoe trager je gaat, hoe meer je je over alles kunt verwonderen. Als je een drukke kantoorbaan hebt, neem dan een slak. Zo'n beestje biedt een waardevolle perspectiefcorrectie op je eigen gehaaste blik.'